

РЕШЕНИЕ

№ 36635

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **9733** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на Е. А. Л., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявана от адв. В. от САК, против ревизионен акт (РА) № Р-22221923006202-091-001/18.04.2024 г., потвърден изцяло с Решение № 1150/20.08.2024 г., издадено от Директора на Дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП. С изданието РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл.19, ал. 2 ДОПК за задължения на „ДОЛЧЕ ВИТА 2004“ ЕООД за данъци, осигуровки и лихви в размер на 359 557.98 лв. и лихви в размер на 125 654.97 лв.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че РА не е мотивиран, което е основание за неговата отмяна. Според жалбоподателя в РА са изложени различни мотиви от тези, които са изложени в решението на директора на дирекция ОДОП. Сочи се още, че с решението РА е изменен, като в нарушение на чл. 155, ал. 8 от ДОПК е утежнено положението на ревизираното лице и е прието, че е налице хипотезата както на чл. 19, ал. 2, така и на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. В РА е прието, че е налице основание за приложение само на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, който е послужил като основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за установените задължения на „Долче Вита 2004“ ЕООД. Според жалбоподателя, не е налице основание за приложение на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и ангажиране на отговорността ѝ за установените и неплатени публични задължения на дружеството, тъй като не е доказано, че е имало умисъл в нейните действия, както и че те са били недобросъвестни. Изложени са аргументи, че, в случай че се ангажира отговорността на физическото лице, то тя следва да бъде в рамките на сумата, с която

е намаляло имуществото на дружеството – 38 602,04 лв. При тези съображения се иска РА да бъде отменен. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

В съдебно заседание ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място] – се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор К. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221923006202-020-001/24.10.2023 г., връчена на 07.11.2023 г. лично на жалбоподателя, изменена със заповед №Р-22221923006202-020-002/05.02.2024 г., издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01 -849/31.10.2022 г., издадена от директора на ТД на НАП-С.. Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на Е. А. Л. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Долче Вита 2004“ ЕООД за: корпоративен данък и данък върху представителните разходи за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.08.2018 г. до 30.11.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.; данък върху доходите на физически лица - свободни професии, граждански договори и др. за периодите от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г.; данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.02.2018 г. до 28.02.2018г.; 01.05.2018 г. - 31.05.2018 г., 01.08.2018 г. - 31.03.2019 г., 01.06.2019 г. -31.08.2019 г., 01.10.2019 г. - 31.03.2020 г., 01.05.2020 г. - 30.09.2020 г. и от 01.11.2020 г. до 30.04.2022 г.; вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/, Универсален пенсионен фонд и здравно осигуряване за осигурители за периодите от 01.05.2018 г. до 30.11.2018г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221923006202-092-001/14.03.2024 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22221923006202-091-001 от 18.04.2024 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и Н. Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на жалбоподателя на 05.06.2024 г., с който на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК е ангажирана отговорността на Е. А. Л., в качеството ѝ на управител на „Долче Вита 2004“ ЕООД за задължения на дружеството за: ДОО за осигурители 83 075.75 лв. и лихви 29 314.44 лв.; УПФ за осигурители 20 978.88лв. и лихви 7 402.59 лв.; вноски за здравно осигуряване за осигурители 38 666.85 лв. и лихви 13 791.92 лв.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения 34 825.51 лв. и лихви 12 025.96 лв.; данък върху представителните разходи 53.40 лв. и лихви 29.20 лв.; данък върху добавената стойност 170 573.59 лв. и лихви 56 994.92 лв.; корпоративен данък 2 586,92 лв. и лихви 1 414.55 лв.; данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др. 8 797.08 лв. и лихви 4 681.39 лв. Посочените задължения са възникнали на основание подадени декларации по съответния материален закон от „Долче Вита 2004“ ЕООД. РА е връчен лично на ревизираното лице на 05.06.2024 г.

РА е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], който с решение № 1150/20.08.2024 г. е потвърдил ревизионния акт.

В хода на ревизионното производство с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за ангажиране на отговорността на Е. А. Л. по чл.19 ДОПК в хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл.120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от РА.

Установено е, че считано от 10.08.2017 г. Е. А. Л. е управител и едноличен собственик на капитала на „Долче Вита 2004“ ЕООД. В търговския регистър няма данни за промяна на собствеността и управлението на дружеството през ревизирания период. Дейността на дружеството е търговия на дребно с други хранителни стоки /сладкарници/.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на 15.11.2023 г. по електронен път на Е. А. Л. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221923006202-040-001/10.11.2023 г. Изискани са копия на всички фактури за покупки и продажби на „Долче Вита 2004“ ЕООД за периода 01.01.2018 г. - 30.04.2022 г., оборотни и разчетно-платежни ведомости; декларации относно предмета на дейност, стопанисвани обекти - собствени или наети, лицето, което извършва счетоводното обслужване, ведно с договори свързани с това; писмени обяснения относно действията, които е извършвала в качеството на управител. От лицето не са представени документи и обяснения.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания до други контролни органи – „Държавна агенция за метрологичен и технически надзор“, [община]. [община], Областна дирекция по безопасност на храните П., Дирекция инспекция по труда - Я. и Дирекция инспекция по труда - С.. Изискана е информация за извършени проверки на „Долче Вита 2004“ ЕООД. Получените отговори и представените доказателства са описани на стр. 4 - 5 от РД. Съставените при проверките документи са връчвани лично на Е. А. Л..

От предоставените данни от съответните контролни органи е установено, че на дружеството са извършвани различни проверки, при които са констатирани множество нарушения. Видно от представените от ИА „Главна инспекция по труда“ актове, дружеството не е начислило и изплатило допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит на назначените лица. Подаден е и сигнал за нарушение на трудовото законодателство от служител, който декларира, че не са му предоставили трудов договор, трудова книжка, копие от молбата за напускане, както и че не ѝ е изплатено и последното трудово възнаграждение и полагащият се платен отпуск. Актовете за нарушения, наказателни постановления, протоколи за извършени проверки, покани и т.н. са връчвани лично на управителя Е. А. Л..

С протокол № Р-22221923006202-П.-001/28.02.2024 г. са присъединени документи и доказателства, събрани в хода на проверка на физическото лице с УИН № П- 22221923006202, в т.ч. банкови извлечения от сметка на „Долче Вита 2004“ ЕООД в „Юробанк България“ АД и от сметка на Е. А. Л. в „Уникредит Булбанк“ АД, както и получените от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. информация и доказателства относно предприети действия за принудително събиране на вземанията на дружеството.

След анализ на данните за имущественото състояние на дружеството, не е установено имущество, както и налични средства по запорираните банкови сметки. Сметките в „Юробанк България“ АД и „Асет Банк“ АД са закрити.

За принудително събиране на публичните вземания на дружеството е образувано изпълнителното дело /ИД/ №190649209/2019 г. Издадено е разпореждане за изпълнение от 25.07.2019 г., като в изпълнение на същото по изпълнителното дело е постъпила сумата от 3 278.99 лв. Констатирано е, че дружеството не притежава недвижими имоти, които да послужат за обезпечаване на

публичните вземания. Не притежава моторни превозни средства, не извършва никакви плащания и не обслужва публичните си задължения. Постъпленията по изпълнителното дело са от наложени запори на средства в каси в търговски обекти. През 2021 г. е наложен забор на средства на задълженото лице в каси в търговски обекти, наоходящи се в [населено място] и [населено място] и е иззета сума в размер на 539.23 лв. През 2023 г. е наложен забор на средства в каси в търговски обекти в [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място]. Иззета е сума в размер на 1 218.36 лв. Към 24.07.2023 г. дългът е категоризиран като трудно събираем.

При извършените проверки е установено, че дружеството е регистрирало 20 фискални устройства /ФУ/ с дистанционна връзка с НАП в обекти за търговия на дребно с други нехранителни стоки и сладкарници в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], описани на стр. 7 - 8 от РД. След анализ на данните от фискалните устройства е констатирано, че за ревизирания период „Долче Вита 2004“ ЕООД е реализирало оборот в размер на 5 389 362.16 лв., в т.ч.: 544 502.83 лв. за 2018 г., 957 460.85 лв. за 2019 г., 910 164.98 лв. за 2020 г., 1 340 652.26 лв. за 2021 г. и 1 636 581.24 лв. за 2022 г.

Установено е също, че дружеството не е подавало годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. и годишни финансови отчети /ГФО/ за 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г.

Анализирано е и движението по банковата сметка на дружеството в „Юробанк България“ АД и е установено, че Е. Л. е упълномощила сина си Р. М. Л., който през м.12.2018 г. е изтеглил 11 950.00 лв., като не са представени документи, от които да е видно за какво са разходвани средствата.

Установени са и внасяни на каса суми от физически лица през 2018 г. и 2019 г. с основание „оборот на Д. Вита 2004“ в размер на 26 510.00 лв. Сумите са внасяни от физически лица, които са били назначени в дружеството на длъжност „продавач на хранителни продукти“. От сметката са плащани и фактури от доставчици: „Магнолия Клуб“ АД, „Джелато 2009“ ЕООД, „Теа 2003“ ЕООД, „Томас Бейкър“ ООД, С. Х. Х., „Магре - Замразени храни“ ЕООД.

От извлеченията от банкова сметка на Е. А. Л. в „Уникредит Булбанк“ АД също са установени внасяни на каса суми от служители на дружеството с основание „оборот на Д. Вита 2004“ в размер на 26 652.04 лв.

Установено е, че дружеството е имало касови приходи - оборотни средства за периода 2018 г. - 2022 г. в размер на 5 389 362.16 лв., а съгласно отчетните регистри по ЗДДС покупките са на стойност 2 499 775.21 лв.

Ревизиращите органи са констатирали, че на дружеството са извършвани проверки от органите на НАП, описани на стр. 10-11 от РД. При тях е установено неиздаване на касова бележка, неприключване на дневния отчет от ЕКАФП, непредставяне на договори за наем, свидетелства за регистрация на ФУ или договор за техническо обслужване. При част от извършените проверки са иззети парични средства на длъжника „Долче Вита 2004“ ЕООД. След изземване на паричните средства от касите в търговски обекти, дейността на дружеството е прекратена. За да се избегне изземване на парични средства и плащане на задължения, обектите, стопанисвани от „Долче Вита 2004“ ЕООД продължават да работят, но стопанисвани от друго дружество, чийто собственик е съпругът на Е. А. Л., а именно „Емили Р“ ЕООД, като това дружество също не обслужва задълженията си данъци и осигурителни вноски и по отношение на същото има образувано изпълнително дело за принудително събиране на установените публични задължения.

Въз основа на данните от извършените проверки ревизиращите органи приели, че Е. А. Л. е укрила наличните парични средства и не е погасила задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Направен е извод, че са налице предпоставките по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за

ангажиране отговорността на ревизираното лице Е. А. Л., в качеството ѝ на управител, за установените и непогасени публични задължения на „Долче Вита 2004“ ЕООД за периода 2018 г. - 2022 г., подробно описани в РА и РД в размер на 359 557,16 лв. и лихви в размер на 125 654,97 лв.

В тази връзка в хода на ревизията от ревизираното лице не е предоставена информация за дружеството, извършвало счетоводното обслужване, което от своя страна да представи данни за направените счетоводни записвания, свързани с изтеглените суми от банковите сметки на „Долче Вита 2004“ ЕООД, как са отразени в касата и тяхното разходване. В резултат на действията на управителя, дружеството е останало без средства по банковите му сметки, така че да не бъдат погасени публичните му задължения.

Установена е пряка връзка между действията на задълженото лице и невъзможността за събиране на публичните задължения, предвид факта, че дружеството не е разполагало с имущество. Ревизиращите са приели, че посоченото обстоятелство пряко е повлияло на възможността за погасяване на публичните задължения, като разпорежданията с паричните средства на предприятието са извършвани независимо от наличието на изискуеми задължения. Налице е и причинно-следствена връзка между укриването на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да бъдат обявени пред органите по приходите и несъбираемостта на задълженията.

Процесният ревизионен акт № 22221923006202-091-001/18.04.2024 г., е оспорен от жалбоподателя по реда на задължителния административен контрол и с решение № 1150/20.08.2024 г. от Директор дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП-С. е потвърден.

В хода на съдебното производство е приета в цялост административната преписка, в т.ч. и доказателства за валидност на електронни подписи и електронно връчване на актове, постановени в хода на ревизионното производство и заповеди за компетентност на ревизиращите органи и издатели на РА и РД, на хартиен и магнитен носител.

В хода на съдебното производство е допусната и приета ССЧЕ, неоспорена от страните, от заключението, на която се установява, че по делото не са налични първични счетоводни документи, такива не са представени и в хода на ревизионното производство, поради което вещото лице не може да отговори на въпроса какъв е размерът на разходите на „Долче Вита“ ЕООД през периода 01.01.2018 г. – 31.12.2022 г. Поради липсата на отговор на първия въпрос вещото лице е отразило, че не може да изчисли какъв е размерът на облагаемата печалба за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2022 г. като от оборота на регистрираните 20 фискални устройства с дистанционна връзка с НАП да приспадне разходваните парични средства. Съответно поради липсата на отговор на първи и втори въпрос, не е възможно да се отговори на третия поставен въпрос – дължи ли се ДДС, за какъв период и в какъв размер.

В заключението, в таблица № 1, ред 18, колона 3 е оразено, че в личната банкова сметка на управителя на дружество „Долче Вита 2004“ ЕООД в „Уникредит Булбанк“ АД са внесени 26 652 лв. с основание „оборот на фирма „Долче Вита 2004“ ЕООД от служители на дружеството, назначени на трудови договори.

От данните на ред 19, колона 3 на Таблица № 2, е видно, че сумата на внесените суми в банковата сметка на дружество „Долче Вита 2004“ ЕООД, с IBAN [банкова сметка] „Юробанк България“ АД (PIREOS BANK) от лица, работещи на трудови договори в дружеството е в размер 26 510. 04 лв. - установено от ревизиращият екип в РД и РА, като на ред 17, кол. 3 от справката, сумата, която е отразена в банковото извлечение в действителност е 932.52 лв., а не 600 лв. - допусната е техническа грешка в РД и РА Действителната обща сума на внесените по банковата сметка средства е в размер на 26 842.56 лв. В таблица № 2, ред 4, колона 3 е посочено, че Р. М. Л. е изтеглил от банковата сметка на дружество „Долче Вита 2004“ ЕООД „Юробанк България“ АД

през процесния период 11 950 лв.

От банковата сметка на дружеството не са изтегляни средства от Е. Л. или от упълномощени лица.

Няма изтеглени суми от Е. Л. от банкова сметка на дружество [банкова сметка] в „И. А. Б.“, установено в РД.

Няма данни от дружеството да са подавани декларации по ЗКПО, ЗДДС, Декларация обр. 6 за деклариране на вноски по ДОО, ЗО, ДЗПО и ЗДДФЛ за процесния период от името на „Долче Вита 2004“ ЕООД и за сметка на „Долче Вита 2004“ ЕООД. В обжалваното решение на стр. 2, абзац 2, последно изречение е констатирано, че „Цитираните задължения на „Долче Вита 2004“ ЕООД са възникнали на основание подадени декларации по съответния материален закон ..“.

Експертизата е обобщила в таблица № 6 вида на констатираните в РА и потвърдени с решението задължения по видове и суми, както следва: по ЗКПО чл.92 и представителни разходи - 2 640.32 лева и лихва 1 443.75 лева; по ЗДДФЛ – трудови и приравнени отношения и данък на ФЛ свободни професии и граждански договори . 43 622.59 лв. и лихви 16 607.27 лв.; ДДС - 170 573.59 лв. и лихви 56 994.92 лв.; ДОО - 83 075.75 лв. и лихви 29 314.44 лв.; ЗО - 38 666.85 лв. и лихви 13 791.92 лв.; ДЗПО 20 978.88 лв. и лихви 7 402.59 лв. или общо 359 557.08 лв. и лихви 125 555.09 лв.

Няма счетоводни данни, от които да може да се направи извод, че са били извършвани плащания в натура или в пари от имуществото на „Долче Вита“ ЕООД, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент. Ревизиращият екип не е констатирал плащания в натура или в пари от имуществото на „Долче Вита 2004“ ЕООД, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент.

За периода 01.01.2018 г. - 31.12.2022 г. Е. А. Л. няма данни по делото, от които да е видно, дали жалбоподателката е отчуждавала имущество от „Долче Вита 2004“ ЕООД безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на „Долче Вита“ ЕООД е намаляло. Ревизиращият екип е установил, че в процесния период дружество „Долче Вита 2004“ ЕООД не притежава имущество и през периода на ревизията няма извършвани сделки с имоти. При извършена справка в ПП „Имущество по данни на КАТ“ е установено, че дружеството не притежава движимо имущество и през периода на ревизията няма сделки с движимо имущество.

Съдът кредитира заключението на експертизата, с изключение на отговора на седми въпрос относно плащания в натура или в пари от имуществото на „Долче Вита“ ЕООД, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, тъй като съдържа правен извод. Експертното заключение е изготвено компетентно, ясно и обосновано е.

При така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия (в

този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС). Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Компетентността на органа, подписал посочените по - горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Издателите на оспорения ревизионен акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен. Налице е и териториална компетентност на авторите на акта, които са част от териториалната дирекция на НАП [населено място], която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, тъй като постоянният адрес на ревизираното лице е в [населено място]. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

По аргумент от разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ДОПК и съгласно разбирането, възприето в постоянната практика на ВАС, ревизионното производство се счита за образувано с връчването на ЗВР на данъчно задълженото лице. Видно от приобщената по делото ЗВР № Р-22221923006202-020-001/24.10.2023 г., и разписка, същата е връчена на жалбоподателя на 07.11.2023 г. При тези данни е спазен преклузивния срок визиран в нормата на чл. 109, ал. 1 ДОПК, съгласно която не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация, или от изтичането на годината, в която са постъпили данни, получени от трети лица и организации, в случаите, когато по този закон не е предвидено подаването на декларация.

На следващо място, са спазени процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

Видно от материалите по ревизионната преписка част от адм. актове са подписани с електронни подписи на органите по приходите, участвали в ревизията, които са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП.

Събраните по делото доказателства установяват, че решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е редовно връчено, като депозираната жалба до съда е в срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл. 156, ал. 2 ДОПК.

В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изложените доводи относно анализа на доказателствата имат отношение към материалната законосъобразност на акта, като предвид правомощията на съда като инстанция по същество, ще бъдат обсъдени в настоящото решение.

Предмет на оспорване е РА, с който на основание чл. 19 ДОПК е ангажирана отговорността на Е. Л., в качеството ѝ на управител на „Долче Вита 2004“ ЕООД, за задължения на дружеството за: корпоративен данък и данък върху представителните разходи за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от 01.08.2018 г. до 30.11.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.; данък върху доходите на физически лица - свободни професии, граждански договори и др. за периодите от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г.; данък върху добавената стойност /ДДС/ за

периодите от 01.02.2018 г. до 28.02.2018г.; 01.05.2018 г. - 31.05.2018 г., 01.08.2018 г. - 31.03.2019 г., 01.06.2019 г. -31.08.2019 г., 01.10.2019 г. - 31.03.2020 г., 01.05.2020 г. - 30.09.2020 г. и от 01.11.2020 г. до 30.04.2022 г.; вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/, Универсален пенсионен фонд и здравно осигуряване за осигурители за периодите от 01.05.2018 г. до 30.11.2018г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г., установени с ревизионен акт № Р-22221923006202-091-001/18.04.2024 г.

Във връзка с възражението за изтекла погасителна давност на установените с РА задължения, съдът намира следното:

Общ принцип в прилагането на института на погасителната давност е, че с погасяването на едно вземане по давност не отпада дългът, а възможността за неговото принудително събиране. т. е. давността погасява правото да се претендират публичните вземания, като те остават дължими и могат както да бъдат платени доброволно (чл. 174 от ДОПК), така и да бъдат прихванати (чл. 128, ал. 1 от ДОПК).

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 - годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по - кратък срок. Според ал.2 с изтичането на 10- годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в изрично предвидените случаи (т.1-5).

Съгласно чл. 172, ал.1 ДОПК давността спира: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Според ал.2 на чл.172 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната. Съгласно ал. 3 от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Жалбоподателят твърди, че е изтекла така нар. относителна давност по чл.171, ал.1 ДОПК.

В случая основен момент при определяне на погасителната давност, е началният срок, от който започва да тече. Доколкото най - старите задължения (от 2018 г.) са дължими през 2019 г. (м.01), според правилото на чл.171, ал.1 ДОПК, съгласно което считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, то началният момент на погасителната давност е от 01.01.2019 г. Броен от този начален момент - 01.01.2019 г., 5- годишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 ДОПК за процесните задължения изтича на 01.01.2024 г.

Според заложеното в нормата на чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК правило давността се спира, когато е започнало производство по установяване на задължения. Съгласно чл. 112, ал.1 ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, но както бе посочено по - горе по аргумент от разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ДОПК ревизионното производство се счита за образувано с връчването на ЗВР на данъчно задълженото лице, а именно - 07.11.2023 г.

Предвид това, следва да се приеме, че към датата на връчване на ЗВР (07.11.2023 г.) 5 годишният

давностен срок не е изтекъл и с това връчване давността се спира.

Съответно, РА е издаден на 18.04.2024 г., т.е. преди изтичане на едногодишния срок, предвиден в чл. 172, ал.1, т.1 ДОПК.

На 24.10.2023 г. е издадена процесната ЗВР, връчена на 07.11.2023 г. С връчването на издадената ЗВР е налице основание за спиране на давността на основание чл. 171, ал. 1, т. 1 ДОПК.

Оспорваният в настоящото производство Ревизионен акт № Р-22221923006202-091-001 е издаден на 18.04.2024 г. и с него се счита прекъсната давността (чл.172, ал.2 ДОПК), а според ал.3 на чл.172 ДОПК от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

С оглед изложеното, възражението на жалбоподателя за изтекла относителна давност по чл.171, ал.1 ДОПК е неоснователно, като за прецизност следва да се отбележи, че не е изтекла и общата погасителна давност по чл.171, ал.2 ДОПК. Още повече, че фактическият състав на отговорността на дружеството за задълженията за ДДС и на този на отговорността на управителя по чл. 19 от ДОПК е различен, както и различни са моментите на възникването им. Моментът на възникване на отговорността на управителя е датата на разпореждане с имуществото, а не моментът на възникване на несъбраните задължения за данъци и ЗОВ на дружеството, предвид което абсолютната погасителна давност не е изтекла.

По същество, с разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Предвидени са няколко хипотези, при които възниква тази отговорност.

Отговорността на физическото лице по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е субсидиарна - възниква в случаите, когато задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски не могат да бъдат събрани от лицето по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

Според разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, който в качеството си на член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за несъбраното задължение. А ал. 2 предвижда, че който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Елементите на фактическия състав на нормата чл. 19, ал. 1 от ДОПК са два. Управителят, член на органа на управление, на задължено юридическо лице да е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител – законовите основания за обявяване на факти и обстоятелства пред органа по приходите или публичен изпълнител са две групи. Едната група са задължения за деклариране на определени обстоятелства, като сроковете и фактите, подлежащи на деклариране, са установени от закона. Другата група са тези факти и обстоятелства, които лицето следва да представи на органа по приходите, въз основа на негово искане за представяне на документи и писмени обяснения. В първия случай отговорността възниква при събдването на определените от закона условия –

неподаването в срок на декларация или подаването на непълна или невярна декларация, в която лицето е укрило определени факти и обстоятелства. Във втория случай следва да е налице редовно връчено на лицето искане за представяне на документи и писмени обяснения, по повод на което лицето е укрило в предоставената от него информация факти и обстоятелства.

Вторият елемент на фактическия състав е вследствие на укриването на факти и обстоятелства от управителя, член на управителния орган, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице, да не могат да бъдат събрани задълженията за данъците или задължителните осигурителни вноски, т. е. укритите факти и обстоятелства следва да са от такъв порядък, че да препречат пътя на ефективното събиране на задълженията за данъци или задължителните осигурителни вноски, напр. лицето е укрило имущество, притежавано от управлявания от него задължен субект. Отговорността при укриване на факти и обстоятелства е до размера на несъбраното задължение (чл. 19, ал. 1 от ДОПК). Не са налице данни за укрити факти и обстоятелства, които по закон жалбоподателя в качеството му на управител е бил длъжен да обяви пред органите по приходите. Като инстанция по същество на спора, предмет на проверка в настоящия случай е наличието или липсата на предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Отговорността на физическото лице по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е субсидиарна - възниква в случаите, когато задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски не са платени от лицето по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Според разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК в относимата ѝ редакция в сила от 21.11.2017 г., управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Реализирането на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК изисква наличието на следните кумулативни предпоставки: 1. Физическото лице, субект на отговорността да има качеството на управител или член на орган на управление на лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК; 2. Активни действия от страна на субекта на отговорността, които обхващат две отделни хипотези: а/ плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент или б/ отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 3. Вследствие на извършеното плащане или отчуждаване имуществото на задълженото по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК лице е намаляло; 4. Плащането да е извършено недобросъвестно; 5. Неизплащане/непогасяване на задълженията на по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК за данъци и задължителни осигурителни вноски; 6. Причинно-следствена връзка между поведението на субекта и неизплащането/непогасяването на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски от лицето по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, т. е. в резултат, вследствие на поведението - недобросъвестното плащане от страна на управител или член на управителен орган на лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, не са платени дължими данъци или ЗОВ.

Отговорността на управляващия е лимитирана - до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имущество. Посочените материалноправни условия следва да са

налице кумулативно – при отсъствието на което и да е от тях, нормата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК е неприложима.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК изисква каузална връзка между поведението на управителя в случая и неплащането на данъчните задължения на представляваното дружество, т. е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданото неплащане на публичните вземания.

Тази отговорност не покрива всички възникнали публични задължения, а следва да се ограничи само до тези, които в резултат на действията на третото лице не са обективно погасени. Наличието на тази предпоставка изисква установяването от обективна страна на задължения, които са изискуеми и не са платени и това да е в резултат на някое от действията на трети лица, посочени в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а от субективна страна, извършените действия от третото лице да са насочени към такива правни последици и да целят тяхното настъпване. Именно тогава ще следва третото лице да понесе отговорността за тези задължения, които в резултат на неговите действия не са погасени, която отговорност се реализира по реда на чл. 108 и сл., вр. с чл. 21, ал. 1 от ДОПК.

Само при доказан фактически състав, включващ посочените елементи, физическото лице отговаря за неплатеното задължение за данъци и осигурителни вноски на юридическо лице, явяващо се задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

В тежестта на установяване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органа по приходите, който следва да докаже същите, съгласно изискванията на чл. 170, ал. 1 от АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК.

Първо, безспорно се установява по делото, че за периода от м.01.2018 г. до м.12.2022 г. Е. Л. е едноличен собственик и управител на „Долче Вита 2004“ ЕООД, с което е изпълнено първото условие от фактическия състав.

Относно втория елемент от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно отговорният субект да е отчуждил имущество на лицето по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, посредством извършени плащания в натура или в пари е установено на първо място, че жалбоподателят чрез упълномощено лице (Р. М. Л.) е изтеглил сумата от 11 950 лева от банковата сметка на дружеството в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, по която са били внесени суми от физически лица, назначени на трудови договори в дружеството, в общ размер на 26 842.56 лева. Не са представени документи за какво са разходвани изтеглените суми. Сметката е била открита на 10.07.2018 г. и закрыта на 15.11.2019 г. На второ място е установено, че по банковата сметка на жалбоподателя като физическо лице са внасяни суми на каса с основание „оборот на „Долче Вита 2004“ ЕООД“ в общ размер на 26 652.00 лева, за които няма доказателства как са разходвани.

Въпреки, че жалбоподателят чрез упълномощено лице е теглил средства от банковата сметка на управляваното от нея юридическо лице и е получавала суми по личната си банкова сметка, представляващи оборот на представляваното дружество, не е разпоредила плащания на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Предвид обстоятелството, че тези задължения произтичат от подадени от дружеството справки-декларации, следва извода, че на жалбоподателя, като управител на „Долче Вита 2004“ ЕООД ѝ е било известно наличието на декларираните от дружеството данъчни и осигурителни задължения. Независимо от това, е предприела действия по изтегляне на пари от банковата сметка на дружеството, както и действия по превеждане на суми, постъпващи от дейността на последното по личната ѝ банкова сметка, с което е намалила имуществото на юридическото лице.

Следователно, налице е и следващия елемент от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно недобросъвестно препятстване от страна на жалбоподателя за събирането на

задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. В продължение на дълъг период от време ревизирият субект не е предприел действия за погасяване на непрекъснато нарастващите публични задължения на дружеството, а вместо това е изтеглил чрез упълномощено лице от банковите му сметки постъпилите суми. Освен това по личната сметка на жалбоподателя са били внасяни суми, представляващи оборот от дейността на дружеството, за които няма доказателства как са разходвани. Въпреки че дружеството е разполагало с налични парични средства за погасяване на дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски, управителят не е насочвал тези средства за плащане към бюджета, а ги е теглил. Следва да се има предвид, че добросъвестното управление на дейността на търговеца предполага целенасочени действия по упражняване на правата му, включително събиране на вземанията, и изпълнение на задълженията, в т. ч. погасяване на изискуемите публични такива. В настоящия случай системното невнасяне на публичните задължения на дружеството свидетелства за недобросъвестно поведение от страна на управителя.

Тези изводи се потвърждават и от заключението на допуснатата в настоящото производство ССЧЕ, в което е отразено и, че не са налични счетоводни документи за разходите на „Долче вита 2004“ ЕООД.

Не са ангажирани от страна на жалбоподателя доказателства, установяващи разходването на средствата на дружеството, с които се е разпореждала.

В заключение обоснован и законосъобразен е изводът на ревизиращите органи, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на оспорващия за процесните задължения на дружеството, доколкото и именно вследствие на извършените от нея действия, имуществото на задълженото дружество е намаляло и поради това не са изплатени задълженията на дружеството за данъци и осигурителни вноски. Установява се наличието на изискуемата каузална връзка между поведението на управителя на „Долче вита 2004“ ЕООД и непогасяването на изискуемите и ликвидни задължения на дружеството.

Не може да бъде споделено твърдението на жалбоподателя, че е налице противоречие между посочените основания за ангажиране на нейната солидарна отговорност в ревизионния акт и в потвърждаващото го решение на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, като в тази връзка е нарушен и чл. 155, ал. 8 от ДОПК и е утежнено положението ѝ с отразяването в последното, че е налице хипотезата както на чл. 19, ал. 2, така и на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Видно от чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган е такъв по същество, поради което няма пречка да събира нови доказателства по арг. от чл. 155, ал. 3 от ДОПК, както и да прави нови изводи по приложението на материалния закон по арг. от чл. 155, ал. 2 от ДОПК. Следователно директорът на съответната дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП разполага с възможност да потвърди обжалвания пред него ревизионен акт на различно от посоченото в акта правно основание. Не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на защита на ревизираното лице и непосочването в ревизионния акт на съответната редакция на нормата на чл. 19 от ДОПК и съответния брой на Държавен вестник, с който е извършено изменението. В случая такова нарушение не се констатира от съда.

Относно задължението за лихви.

Лихвите са дължими и попадат в обхвата на солидарната отговорност по чл. 19 от ДОПК, предвид Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 г. по тълкувателно дело №7/2019г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд т.е. отговорността на третото задължено лице включва и установеното задължение за лихви на главния длъжник.

Жалбата срещу процесния РА като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора, в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. На

ответника се дължат претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 058.52 лева за настоящата инстанция, на основание чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.).

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. Л., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявана от адв. В. от САК, против ревизионен акт № Р-22221923006202-091-001/18.04.2024 г., издаден от В. А. В. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и Н. Ц. Р. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1150/20.08.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП, с който на Е. А. Л. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството ѝ на управител на „Долче Вита 2004“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството общо в размер на 485 212.95 лева, в т.ч. главница в размер на 359 557.98 лева и лихви в размер на 125 654.97 лв., представляващи: задължения за корпоративен данък в размер на 2 586,92 лв. и лихви 1 414.55 лв. и данък върху представителните разходи в размер на 53.40 лв. и лихви 29.20 лв. за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения в размер на 34 825.51 лв. и лихви 12 025.96 лв. за периодите от 01.08.2018 г. до 30.11.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.; данък върху доходите на физически лица - свободни професии, граждански договори и др. в размер на 8 797.08 лв. и лихви 4 681.39 лв. за периодите от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 30.09.2019 г.; данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 170 573.59 лв. и лихви 56 994.92 лв. за периодите от 01.02.2018 г. до 28.02.2018г.; 01.05.2018 г. - 31.05.2018 г., 01.08.2018 г. - 31.03.2019 г., 01.06.2019 г. -31.08.2019 г., 01.10.2019 г. - 31.03.2020 г., 01.05.2020 г. - 30.09.2020 г. и от 01.11.2020 г. до 30.04.2022 г.; вноски за Държавно обществено осигуряване /ДОО/ в размер на 83 075.75 лв. и лихви 29 314.44 лв., Универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 20 978.88 лв. и лихви 7 402.59 лв. и здравно осигуряване за осигурители в размер на 38 666.85 лв. и лихви 13 791.92 лв. за периодите от 01.05.2018 г. до 30.11.2018г. и от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.

ОСЪЖДА Е. А. Л., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Национална агенция за приходите направените по делото разноски в общ размер на 24 058.52 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: